

בתיות, דאייהו אתרוג, וצרייך לנגען בא בית לשית סטראין, ארבע רוחין ועילא ותטא, לא תערא עליה ו', ותלת בענוועין לכל סטרא סלקין ח",י, וצרייך ארבע זמגין ח",י, חד בנטילת לולב, ותרין באנא יי', תרין אחרניין בהודו לי תחלה וסופה, ובאלין בענוועין אינון משפילין מעילא לחתא לשבעין ותרין אומין, ולבתר דנצחי לון אמרי אג"י זה"ו הושיעה נא תרין זמגין, דאיון ואיזו מן זה אג"י זה"ו, מן וויפע ויב"א וו"ט, ובזהו זמגנא לא תקח האם על הבנים.

ביצים אינון מסטרא דאופנים, אפרוחים מסטרא דגער מטטרו"ן, בנים מסטרא דקרים דאייה ספת שלום, דאייה קפא דשכינתא, דאימא עלאה מקנגא בקרים בתלת ספרון עלאין, עמודא דאמצעיתא כליל שית ספרון, מקנגנו במטטרו"ן, אימא תהא מקנגא באופן, דאפטמר בית (יחזקאל א טו) והפה אופן אחד בארץ.

ועוד שכינתא מסטרא דקרים אתקריאת גשר, ומטרא דגער יונגה, ומטרא דאופן צפור, ושכינתא דמות אדם להפה.

ועוד שלח תשלה תא הוילא באית דממגא על עופין, דאיון נפשין דאתקריאו צפرين,

וְסִגְדָּלְפּוֹן שְׁמֵיה, וּבָזְמָנָא דִישְׂרָאֵל מִקְיָמִי הָאֵי פְּקִינְדָּא, וְאַזְלָת אִימָּא מִתְתְּרָכָא, וּבְגִין צְוֹחִין, אֲיוֹה אָוְלִיף זְכוּעַל עֻופִין דִילִיה, וַיִּמְאַל קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְהָא כִּתְיבּ בָּה (תְּהִלִּים קְמָה ט) וְרַחְמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אֲמָאֵ גְּזִירָת עַל הָאֵי עֻופָּא דְאַתְּרָכָת מִקְיָנָה, וּבֶן מַטְטוֹרָוּן אָוְלִיף זְכוּעַל עֻופִין דִילִיה, דָאַינּוּן רַוְחִין דְפִרְחִין בְּגִנִּי נְשָׁא, דְמִכְרָסִיא אַינּוּן בְּשִׁמְתָּין, וּמַהָּאֵי חַיָּה רַוְחִין, וּמַאוֹפָן נְפָשִׁין, וּאַינּוּן בְּבָרִיאָה יִצְרָה עֲשָׂיה.

בְּשִׁבְתָּה וַיּוֹמִין טְבִין בְּחַתִּין עַלְיָהו בְּשִׁמְתָּין וּרוֹחִין וּנְפָשִׁין בְּאַרְחָא אֲצִילָות, דָאַינּוּן רַוְחָא דְקִוְידָשָׁא מַעֲשָׂר סְפִירָן, וּכֶל מִמְּבָא אָוְלִיף זְכוּעַל עֻופִין דִילִיה, דָאַינּוּן בְּשִׁמְתָּין דְפִרְחִין בְּגִנִּי נְשָׁא, וּבָזְמָנָא דִישְׂרָאֵל מִקְיָמִין הָאֵי פְּקִינְדָּא, כֶּל מִמְּבָא אָוְלִיף זְכוּעַל עֻופִין דִילִיה, וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא מִה עֲבִיד, כְּגִישׁ לְכָל חִילִין דִילִיה, וַיִּמְאַ, וּבֵי (נ"א הָא) כֶּל מִמְּבָא דַעֲוָפִי דְלִתְתָּא אָוְלִיף זְכוּעַל עֻופִין דִילִיה דִמְמָבָא עַלְיָהו, וְלִית בְּכָוּ מִאֵן דָאָוְלִיף זְכוּעַל בְּגִנִּי דָאַינּוּן יִשְׂרָאֵל, בָּנִי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וּעַל שְׁכִינָתָא דָאַיהֲי בְּגָלוּתָא, דְקָנָא דִילִיה דָאַיהֲי יְרוּשָׁלָם חֲרַבָּה, וּבְגִוִּי בְּגָלוּתָא תְּחוֹת יְד אֲדוֹנִים קְשִׁין אָוְמִין דַעַלְמָא, וְלִית מִאֵן דַבָּעִי עַלְיָהו רַחְמִי, וַיִּוְלִיף זְכוּעַלְיָהו, בְּהָהוּא זְמָנָא צְוֹחָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ

הוּא וְאָמֵר (ישעה מה יא) לְמַעַן לְמַעַן אֲعָשָׂה, וְאֲעָשָׂה
לְמַעַן שְׁמֵי (יחזקאל כ יד), וּבְדָא יִתְעַר רְחָמִי עַל שְׁכִינָתֶיה
וְעַל בְּנוֹי דְּבָגְלוֹתָא.

קָם רְبִי אַלְעֹזֶר וְאָמֵר, וְהָא קָדֵם דְּגָלוֹ יִשְׂרָאֵל
וְשְׁכִינָתָא, בְּמַאי הוּוּ מִקְיָמִין שְׁלוֹחַ הַקּוֹן, אָמֵר לֵיה
רְבִי שְׁמַעַון, בָּרִי, בְּגִין לְאַתְעָרָא רְחָמִין עַל אִינּוֹן נְפָשֵׁין
וּרוּחַתִּין וּבְשְׁמַתִּין, דְּהַווֹ אַזְלִין בְּגָלוֹתָא בְּגָלוֹלָא
מִתְּתֶרֶכְין מְגֻופֵיהָן דְּאַתְחַרְבּוּ, דְּעַלְיָהוּ אַתְמָרּ דְּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בָּהָה בּוֹנָה עַלְמִין וּמְחַרְבִּין, דְּאַשְׁתָּאָרוּ חַרְבִּין
גּוֹפֵיהָן מְבִיאָהוּ, וּמְגִיעָהוּ דְּבָרְכָאָן לְעַילָא גְּרִים וּנְהָרָךְ
יְחַרְבּ וּבִשְׁ, וְהָכִי אַוְקָמוּהוּ אַתְחַרְבּ בֵּית רָאשָׁוּן וְהָאָרֶץ
הִתְהַהֵת תָּהָוּ וּבָהָוּ. (דף כג ע"ב) אַתְחַרְבּ בֵּית שְׁבִי וּחַשְׁךְ עַל פָּנִי
תְּהָוָם, וּבְגִין אַלְיָין בְּשְׁמַתִּין דְּאַתְבָּרִיאָוּ קָדֵם דְּאַתְבָּרִיאָ
עַלְמָא וְלִית לֹזֶן גּוֹפִין, בְּגִין לְאַתְעָרָא רְחָמִי עַלְיָהוּ, הוּוּ
מִקְיָמִי הָאֵי פְּקוֹדָא, אָמֵר לֵיה, אָבָא, אָמֵן פָּנָן תַּלְמִיד
חַכְםָ דְּאֵינוֹ מִסְטָרָא דְמִחְשָׁבָה, דְּאַתְמָרּ בֵּיה יִשְׂרָאֵל
עַלְהָה בְּמִחְשָׁבָה לִיבְרָאות, הָאֵי אָוּרִיְתָא אָיהִי בֵּן
לְתַלְמִיד חַכְםָ, אָמֵן אַתְתָּא דִילָה אַמְּאֵי צְרִיכָא יְבוּם,
דְּהָא לֹא שָׁוֹא אָפְרָשָׁותָא מִאֵרִי מִתְגִּיתִין לְתַלְמִידִי
חַכְמִים מִשְׁאָר בְּנֵי נְשָׁא, אָמֵר לֵיה, בָּרִי, וְהָאֵי צְרִיכָה

יבום, לאין נשמתין לאולין ערטיליאין משית יומי בראשית.

אמר ליה, והא כתיב (ויקרא כז י) לא יהליפנו ולא ימיר אתו וגמר, וכי hei אתה דאייה קדש קדשין, תהא קינה למן דלאו איהו ממינה, דהא כתיב (בראשית א כד) תצא הארץ נפש חיה למנה, ולית לה הרכבה אלא ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רוזא דהרכבה, כגון מאן דרפיב אילנא דלאו איהו מיגיה באילנא אחרא, כגון מאן דרפיבין אלבין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירפ, צרייך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא דמסאבו דאייהו רע, ובגיגיה אמר (ויקרא כז י) לא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב, דהאי איהו רוזא צדיק ורע לו רשע וטוב לו, אבל (שם לג) אם המר ימירפ, ותיה הווא ותmirתו יהי קדש, ובדא מרפיבין קדש בקדש, ומקבלין דין מן דין, ורוזא דמלה (שמות כו ה) מקבלות הלהאת, ומין במינו hei איהו צדיק וטוב לו, וכד היה נשמתא דאייה קדש לא אשפתת מינה, אמר בה (בראשית ח ט) ולא מצאה היונה מנוח לבף רגלה.

והכי רוזא דקו צפור, הא אמר בה (דברים כב ז) שלח תשלח את האם, ואולא מנדרא מן קפה, והן כל אלה

יִפְעַל אֵל פְּעָמִים שֶׁלֶשׁ עִם גָּבָר (איוב לג בט), לְקַבֵּל תְּלַת
שְׁלוֹחִים דִּיוֹנָה, וּכְדִי אֲשֶׁר חָתָן לְשָׂרִיא תְּמִזָּן, אָתָּם
בָּה (בראשית ח יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב אַלְיוֹ עוֹד, לְמִתִּי זְמָנָא
אַחֲרָא בְּהַרְכְּבָה.

וּבָגִין דָא שְׁלוֹחַ הַקּוֹן בְּכָל עַופִין קְדִישָׁין אֵיהוֹ, וְלֹא
בְּמִסְאָבִין, דָא בְּנוֹ גְּשָׁמָתִין דָא זְלִין מִתְּתְרָכִין,
לְאַתְּעַרְאָ רְחַמִּי עַלְיָהוֹ, וְמַה כְּתִיב בְּהָוָה (תהלים פד ד) גַּם
צְפֹור מַצָּאָה בֵּית דָא גְּלָגָולָא קְדָמָא דָא יְהִי נְפָשָׁה,
וְדָרוֹר קְזֹן לָהּ דָא גְּלָגָולָא תְּגִינָא דְרוֹחָה, אֲשֶׁר שְׁתָה
אֲפָרוֹחָה דָא גְּלָגָולָא תְּלִיתָה דְבָשָׁמָתָא, וּבָגִין דָא
שְׁלִיחָה תְּשִׁלָּחָה לְקַבֵּל נְפָשָׁה וְרוֹחָה, אֲתָה הָאָמָר לְרָבּוֹת גְּשָׁמָתָא,
דָא אָתָּם בָּה (ישעיה ב א) וּבְפְשָׁעֵיכֶם שְׁלִיחָה אָמָכֶם, אֲתָה הָאָמָר,
אֲתָה אָתָּא לְרָבּוֹת גְּלָגָולָא תְּלִיתָה.

וּבָגִין דָא מָאוֹן דְמַקְבְּלִין אוֹשְׁפִּיזָין, דָא בְּנוֹ גְּשָׁמָתִין
יַתְּרִין, דָא בְּנוֹ מְרַפְּבִּין עַלְיָהוֹ בְּעֶרֶב שְׁבַת,
בְּאַנְפִּין צְהֻוביִין בְּחִדּוֹה בְּעַבְוִגָּא בְּהָאִי עַלְמָא, כִּד
גְּשָׁמָתָא וְרוֹחָה וּנְפָשָׁא נְפִיק מִן גּוֹפִיה מִהָּאִי עַלְמָא,
הָכִי מְקַבְּלִין לוֹן בְּעַלְמָא דָא תִּי, וְאָתָּם בְּהָוָן גַּם צְפֹור
מַצָּאָה בֵּית וּכוֹ, זְכָאָה אֵיהוֹ מָאוֹן דְמַקְבֵּל אָוֹרְחִין בְּרָעוֹ
שְׁלִים, פָּאַלְוּ מְקַבֵּל אַנְפִּי שְׁבִינָתָא, דְבָמְדָה דְמִדָּד בָּר

בְּשֵׁבֶת מִזְדְּדִין לֵיהֶם, אַתָּא רַבִּי אַלְעֹזֶר בֶּרְיהָ וְנִשְׁיק יְדוֹיָה,
וְאֲשַׁתְּטַחַו לֵיהֶם כָּל חֶבְרִיא, וְאָמַרְוּ לֵיהֶם, אַילּוּ לֹא אָתִינָא
לְעַלְמָא אַלָּא לְמִשְׁמָעַ מְלִין אַלְיִין דִּי:

אַדְהָכִי הָא אַלְיָהוּ קָא בְּחִיתַ מַעַיְלָא, בְּכָמָה חַיִילִין
דְבָשָׂמָתִין, וּכָמָה מְלָאכִיא סֻוחְרָגִיה, וּשְׁכִינָתָא
עַלְאהֶ עַטְרָה עַל כְּלָהּוּ, כַּתְרָ בְּרִישָׁ כָּל צְדִיק, בְּהַהְוָא
זִמְנָא קְלָא אַתְעַדְרָ בְּאַילְנָא דְלַעַילָא בְּנָגְנוֹנָא, וּכָמָה
עוֹפִין דְבָשָׂמָתִין שְׁרִיּוֹן תִּמְןָ בְּעַנְפּוֹי, הַדָּא הוּא דְכִתְיבָ
(דְנִיאָל ד ח) רַבָּה אַילְנָא וְתִקְיָף וּכְוֹ, וַיִּמְאָה הַכִּי, רַבִּי רַבִּי
אַנְתָּה הוּא אַילְגָא דְרַבָּה וְתִקְיָף בְּאָוֹרִיִּתָא, בְּעַנְפּוֹן דִילָךְ
דְאַינְנוּ אַבְרִין קְדִישָׁין, כַּמָּה עוֹפִין שְׁרִיּוֹן תִּמְןָ,
דְבָשָׂמָתִין קְדִישָׁין פְּגֻוָּנָא דְלַעַילָא, דְאַתְמָר בֵּיהֶם (שם ט)
וּבְעַנְפּוֹהִי יְדוֹרָן צְפְרִי שְׁמִיא, וּכָמָה בְּנֵי נְשָׁא לְתַתָּא
יְתִפְרְגָסִין מַהְאֵי (דף כד ע"א) חַבּוֹרָא דִילָךְ, כַּד יִתְגַּלְיִי לְתַתָּא
בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסֹוףּ יוֹמָא, וּבְגִינִיה (וַיִּקְרָא בָהּ ז) וּקְרָא אֲתָם
דָרֹור בְּאָרֶץ וְגֹמֵר.

פָתָח אַלְיָהוּ וְאָמַר, כַּד נְפִיק שְׁבָתָא וְיוֹמָין טְבִין,
וּיְשָׁرָאֵל אַינְנוּ תְּחוֹת מִמְשָׁלָה דְסָמָא"ל וְשְׁבָעִין
מִמְּבָן, וְדַחֲקִין לְיְשָׁרָאֵל, קְלָא נְפִיק מִן שְׁמִיא לְגַבִּיהָ,
וַיִּמְאָה הַכִּי, יְךָא בְּשָׁת, וְדָא בְּרָאשִׁית, יְהָא לְךָ בְּסֹופָא
מִן שְׁמִיא, וְדָא (בְּרָאשִׁית)

תקונָא שְׁבִיעָה

בראשית י"ר"א ב'ש"ת, ווי ליה לsuma"ל, כד קודשא
בריך הוא יי"ת לפרק לשכינתא ולישראל
בנהא, ותבע מגיה ומשבעין אומין וממן דילחון, כל
עאקו דעאקו לישראל בגלוותא, בגין דקדם דגלו
ישראל, גלי ליה קודשא בריך הוא, דהוו עתידין
ישראל למגוון תהות שעבודיהו, (ס"א למפק מתרחות
שבודיהו), ואחזי ליה ולשביעין מבן דתחות ידיה,
אגרא דלהון אי הו אוקריין לישראל בגלוותא, הדא
הוא דכתיב (בראשית לט ה) ויברך יי' את בית המצרי בגל
יוסף, ואיהו ממון דיליה לא עבדין להון יקרא,
אלא עבדין בהון ובשכינתא קלנא, דאמריין לוון כל
יום איה אלהי"ך, בגין דא קלא נפיק לגביה כל
יום מן שמיא, ואמר יר"א ב'ש"ת, יהא לך כסופה מן
שכינתא, יר"א שמיים יהא לך כסופה מקודשא בריך
הוא דאייה שמיים, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח לב) ואתה
תשמע השמיים, ודא (בראשית)

תקונָא תִּמְנָא

בראשית, ש' שמי"ם, (יר"א שמי"ם), יר"א ב'ית
דיליה, דאייה רא"ש ב'ית, דחיל ליה

בבביתייה, דא הוא בראשית, ואיהו וממגון דיליה לא דחילו מגניה, וחריבו ביתה בית ראשון ובית שני, ובגין דא (ישעה כד כט) וחרפה הלבנה דאייה נחש אשת זוגנים, ובושה החמה דאייה גיהנם, נחש אשת זוגנים חريبת ביתא דשכינתה, וחמה דאייה גיהנם סם המות אוקידת היכלא.

ובזמנא דקודשא בריך הוא בני לוז במלקדיםין, הדא הוא דכתיב (תהלים קמן ב) בונה ירושלים יי', בההוא זמנא וחרפה הלבנה ובושה החמה (ישעה כד כט), אימתי, בזמנא דכי מלך יי' צבאות, דבנינו קדמה אתעבד על ידא דבר נש, ובгин דא שליטו עלייהו, בגין (תהלים קבו א) דאם יי' לא יבנה בית שוא عملו בוניו בו, ובгин דבנינו בתרא יהא על ידא קודשא בריך הוא, יתקיים, ועל דא אמר קרא, (חגי ב ט) גדול יהיה פבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובההוא זמנא דיתبني בנינו על ידא קודשא בריך הוא לעילא ותטא, אתרם בשכינטה עלאה ותטא, והיה אור הלבנה באור החמה (ישעה לכו), וחרפה הלבנה ובושה החמה, דאיןנו נוקבין בסמא"ל, ובгин דלא דחיל סמא"ל מן קודשא בריך הוא דאייה שמים, ובת זוגיה לא דhilat meshkinah דאייה ארעה, אתרם

בְּהֹן (שם נא ו), כי שמים פַעֲשָׂן גַמְלָחִין, והארץ פַבְגָד
תְבִלָה, הוּא סְמָא"ל וּבָת זָוְגִיָה:

תקונא תשיעאה

בְּרָאָשִׁית, (דף כד ע"ב) יְרֵא שְׁבָתָת, דָאִיהי שְׁכִינַתָא,
דְעַלָה אֶתְמָר (שמות לא יד) מְחַלֵּיה מות יומת,
דְעַאלָו אוּבִים בְּחַלָל דִילָה דָאִיהו קְדָשָׁ קְדָשִׁים,
וְאֶתְמָר בְּהֹן (במדבר יט יג) אֶת מְקָדֵש יְיָ טְמָא, חַלָל מְמָלָכה
וְשְׁרִיה (איכה ב ב), וְשְׁפָחָה עַאלָת בָאָתָר דְגַבִּירָה,
דָאִיהי גְדָה שְׁפָחָה גּוֹיָה זָוְגָה, וְסָאִיבָת אֶתְרָהָא, דְתִמְנוֹ
הָוָה נִיְיחָא דְשְׁכִינַתָא, וְקַלָא הָוָה נְחִית וְאָמָר, יְרֵא
שְׁבָתָת, וְאִיהי לֹא עֲבָדָת בָה, אֶלָא חַלָל מְמָלָכה וְשְׁרִיה,
וּבְרָחָת שְׁכִינַתָא מְתִמְנוֹ, בְהַהְוָא זְמָנָא שְׁחָקוּ עַל
מְשִׁבְתִּיה, וְאָמְרָת שְׁפָחָה, לְאוֹ הָאֵי פְגֻוָנָא דְעֲבָדָת שְׁרִי
לְשְׁפָחָה דִילָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית טז ח) מִפְנֵי שְׁרִי
גְבָרָתִי אָנְכִי בְּרָחָת, אָמָר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרָתָא
דְרָשָׁע חַיְיבָא, וְהָא אָפָעַל גַב דְשְׁרִי תְרִכָת לָה, אָנָא
רְחִימָנָא עַלָה וּעַל בְנָה, וְאֶתוֹן לֹא עֲבָדָתָוֹן הַכִּי, אֶלָא
גְרָמָתוֹן (נ"א גמלתון) בִישׁ תְחוֹת טָב, אָנָא אָוְמִינָא
לְאַעֲבָרָא מְלָכָותָא חַיְיבָא מְעַלָמָא, וְלֹא יְהָא חְרוֹה קְדָמִי

עד דיתא בידו מעלה מא, ובזהו זמנא יהא חודה קדמי,
הדא הווא בכתיב (משלוי יא י) ובאבך רשיים רנה:

תקונָא עֲשִׂירָה

בראשית שיר פא"ב, זה הוא שיר משובח מכל השירים, פאב מכל השירים, ועליה אמר שיר השירים אשר לשלה, לפך שהשלום שלו, כי אוקמו הוה, והאי שיר מתי יתר, בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממן דיליה חייביא מן עלמא, ובזהו זמנא איז שיר משה (שמותטו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, וזה אוקמו הוה.

והאי שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר אהו וכאוי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א

ח יט

**ומאן סליק לה לארה, דא משה, ורזה דמלה איז
 ישיר משה, באז סליק לה בתלשה, האי תגא
 דתלשה איה יישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על
 רישא דו, ואתעבידת תגא ז, וסליק לה עד אחר
 דאתגוזת מתמן.**

כֵּד סְלִקָּא לְגַבֵּי יְיָ עַלְּאָה אֲתִקְרִיאָת שִׁיר זָכָר, וּכְדָן
נְחַתָּא לְגַבֵּי הֵי אֲתִקְרִיאָת שִׁירָה, הֵדָא הוּא דְכִתְיבָּ
אוֹ יִשְׁירָ מְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיְיָ
וּגְוֹמָר, דְעַלְּה אֲתִמָּר (תהלים קיח כב) אַבְנָן מְאָסָו הַבּוֹנִים
וּגְוֹמָר, דָאֵהַי אַבְנָא דִי מְחַת לְצַלְמָא דְעַבּוֹדָה זָרָה,
בְּהַהִיא זָמָנָא דָאַתְמָהִי צַלְמָא דְעַבּוֹדָה זָרָה דִיּוֹקָנָא
בְּיַשָּׁא, אֲתִמָּר בְּהָ (דְנִיאָל בְּלָה) וְאַבְנָא דִי מְחַת לְצַלְמָא הָוֹת
לְטוֹרָ רָב וּמְלָאת כָּל אַרְעָא, הֵדָא הוּא דְכִתְיבָּ (ישעיה ו ג)
מְלָא כָּל הָאָרֶץ כְבָודו, וְהַכִּי סְלִיקָת עַד דְלָא אַשְׁבָּחֵין
לָהּ אַתָּר, וּשְׁאַלְיַן מְלָאכֵין בְּגִינָה אֵיהָ מָקוֹם כְבָודו
לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אַשְׁבָּחֵין לָהּ שִׁיעֻרָא, עַד דָאָמְרֵין בְּרוּךְ
כְבָוד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ, בְּגִינָן דְסְלִקָּא לֵיהּ עַד אֵין סָוֵף דָאֵהוּ
יְיָ רִישָׁא דָא.

וּבָאָן סְלִיקָת בְּעַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא דָאֵהוּ וּ, עַטְרָה עַל
רִישָׁיה, כֵּד סְלִיקָת עַטְרָה עַל רִישָׁיה אֲתִמָּר בְּהָ
(משל, יב ד) אַשְׁתָּ חִיל עַטְרָת בְּעַלְהָ, וּכְדָן בְּחִיתָת תְּחוֹתִיה
אֲתִקְרִיאָת בַּת זָוִיגָה יְחִוְידִיה. (דף כה ע"א) אֵהוּ תְּגָא לְעַילָּא,
תְּגָא דְסִפְרָ תּוֹרָה, בְּגִינָה אֲתִמָּר וְדָאַשְׁתְּמִישׁ בְּתְגָא חַלְפָה,
וְאֵהָיָ בְּקוֹדֶה דְקָמֵץ אָ לְתַתָּא, בְּגִוְונָא דָא אָ יְחִוְידִיה
לְעַילָּא אֵהָיָ בְּגִוְונָא דָא אָ תְּגָא עַל סִפְרָ תּוֹרָה, לְתַתָּא

כִּגְוָנָה דָא אַנְקוֹדָה דָאָרְיִיתָא, וּבְגִינָה אַתְמָר (ישעה מו י) **מַגִּיד מִרְאָשִׁית אַחֲרִית.**

כֵּד אֲיהֵי חַיָּה בִּינְיִהוּ, אָוּמָרים מִמְּקוֹמוֹ יִפְנֵן בְּרַחְמֵיו לְעַמּוֹ, כֵּד אָסְטָלִיקָת מִינְיִהוּ, שׁוֹאָלִים אֲיהֵי מִקּוֹם כְּבוֹדוֹ לְהָעֲרִיצוֹ, וּבְהַהוּא זָמָנָא דְסֶלְקָא אֲיהֵי כָּלָהוּ חִיוּזָן תְּרִפְפִינָה כְּגַפְיִהָם (ייחזקאל א כד), וְאִימָתִי סֶלְקָא אֲיהֵי לְעַילָא, בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּעַמְדָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם) בְּעַמְדָם תְּרִפְפִינָה כְּגַפְיִהָם, דְסֶלְיקָת עַד אֵין סֻוֹף, לְמַשְׁאָל מְזוֹגָנָא מִעָלַת הָעֲלוֹת, וְכֵד בְּחִיתָה בְּחִיתָה מְלִיאָה מִכֶּל טְבִין, בְּהַהוּא זָמָנָא חִיוּזָן פְּתַחִין גְּדָפִיָּהוּ לְגַבָּה, בְּכָמָה שִׁירֹת וּתוֹשְׁבָהּן לְקַבְּלָא לְה בְּחִדּוֹת.

וּבָאָן אַתְרָ נְחַתָּת בָּאת ו' דָאֲיהֵי בְּאַמְצָעִיתָא דָא עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא, בֵּיהֱ קְרָאָן לֵיהֱ שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל שִׁיר אַל, וּבְהַהוּא זָמָנָא דְנְחַתָּת מַה פְּתִיב בְּחִיוּזָן (שם) וְאַשְׁמָעַ אַת קָוֵל כְּגַפְיִהָם.

קָם אַלְיהֵוּ וַיֹּאמֶר רַבִּי רְבִי חַזּוֹר בְּךָ, בְּוֹדָאי כֵּד אֲיהֵי סֶלְיקָת, כָּלָהוּ חִיוּזָן מִצְפָּצָפִין לְגַבָּה בְּכָמָה שִׁירִין וּתוֹשְׁבָהּן, וְאֲיהֵי סֶלְקָא עַל כָּלָהוּ עַד אֵין סֻוֹף, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (משלוי לא בט) רַבּוֹת בְּנוֹת עַשְׂוֵה חִיל וְאַת עַלְית עַל כְּלַבְנָה.

עַד דְקָרָאָן לְה יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּקָרְיָא שָׁמָע דִתְיִחוֹת לְגַבִּיהֵוּ, וּבָאָן קְרָאָן לְה בְּבָנָן זָוְגָה דָאֵיהֵוּ ו', יִשְׂרָאֵל סְבָא, וְאֲיהֵי שִׁיר אַל, שִׁיר דִילִיה, דָאָם לֹא קְרָאָן לְה בֵּיהֱ לֹא נְחַתָּא עַלְיָהּ.

וּבְהַהוּא זָמָנָא דְבְּחִיתָה קְשָׁרִין לְה בְּתִפְלָה דִיד

לעתתא, דתְּהָא קְשֹׁרָה עִמִּיה, וְרוֹא דְמַלְהָ וּבְנֶפֶשׁוּ קְשֹׁרָה
בְּנֶפֶשׁוּ (בראשית מד ז), וּקְשֹׁר דְתְּרוּיְהוּ אֵיתָהוּ שָׁרָק לַתְּתָא,
וְלֹעֲילָא שְׁלַשְׁלָתְּ תְּפִלִּין עַל רִישֵׁיה, בְּרוֹא דְטֻמֵּי
אַתְּקִרְיאָתְּ תְּנוּעָה, מִסְטָרָא דְבָנְקוּדָה יְחִוָּדָא, וְצִרְיךָ
לְאַרְכָּא לְהָ בְּתְּנוּעָה דְאֵיתָה רְבִיעָע עַד אֵין סָוִף לְעַילָּא,
וְצִרְיךָ לְגַחְתָּא לְהָ בְּחִירָק עַד אֵין תְּכִלִּת, לְאַמְלָכָא לְהָ
עַל תְּתָאֵן.

וּבְשָׂוֵרָק צִרְיךָ לְיִיחְדָּא לְהָ בְּבָעֵלה, וּבְחִילָּם אֵיתָ
תְּגָא עַל רִישֵׁיה, וּבְחִירָק אֵיתָהּ כְּרֶסִיָּא
תְּחוֹתִיה, וּבְשָׂוֵרָק אֵיתָהּ יְחִוָּדָא לְגַבִּיה, כְּגֻוֹנָא דָא פֵּ,
וּכְדָא אֵיתָהּ לְעַילָּא תְּגָא עַל רִישֵׁיה, וְאֵיתָהּ בְּרִתָּא (נ"א
נַחְתָּא) תְּחוֹת רְגָלוֹי, וְאֵיתָהּ בִּיחִוָּדָא דְיִלִּיה בְּחִיקִיה,
אַתְּעַבְּידָת שָׁרָק קְשֹׁרָא דְיִלִּיה, וּכְדָא בְּעֵי לְתְבָרָא
קְלִיפָּין דְאַינּוּן צְלָמִים, בְּהָ אַתְּקָרִי שְׁבָ"א תְּבִי"ר, וּבְהָ
שְׁבָר תְּשִׁיבָר מִאֲבוֹתֵיכֶם (שמות כג כד).

אָבָל יְחִוָּדָא דְיִלִּיה בְּנְקוּדָת שָׂוֵרָק וְדְאֵיתָהוּ יִסּוּד חַ"י
עַלְמִין, ח"י בְּרָכָאָן דְצְלוֹתָא, בְּזָמָנָא דְאַינּוּן

ביחודה חדא, צריכין ישראל למייקם באלוֹתא בחשי, ורוא דמללה הביאו לי בחשי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לא תערא לגבה ח"י ברכאנ בחשאי, לא רקה לה ברכאנ, אתمر בחיוון בעמדם תרפינה כנפיהם, דלא צרייך למשמע גדר פיהו (נ"א קלא), בגונא דחפה דאתמר בה (شمואל א א יג) ו��ולה לא ישמע.

והכי צריכין ישראל ליחדא בבת זוגייהו בחשי, בענווה באימה ברתת ובזיע בכטופה, כמה דאוקמוهو קדמאותן כמו שכפאו שד, דאייה שד מן שד",י, דבהתהו זמנה את עבר מתרעא, ודא רוא דמזזה, דאתמר בה (דברים ו ט) וכתבתם על מזוזות ביתך, מזוזות כתיב זו מות, ואם הוא אשთמע קליה, מיד לפתח חטאת רבץ (בראשית ד), ולא עוד אלא דאייה זעיר במלה מנותא, ולא למגנא אוקמו קדמאותן כל המשמע קולו בתפלתו תרי זה מקטעי אמנה.

בההוא זמנה דמייחד קידשא בריך הויא בשכינתיה, כלחו חיוון מקבלין דין מן דין ברכאנ, וכלחו בקדושה, ובגין דא תקינו קדושים וברכאנ לבלה, ולקבל ברכה וקדושה ויחוד קידשא בריך הויא, הבי צריכין ישראל דיהא יהודא דלהו בקדושה וברכה, והכי כל מזונייהו בברכה וקדושה, ולית קדושה בפחות

מעשרה דאיה יי', (דף כה ע"ב) ובגין דעתם איה יי' כגונא דאס, בה אתקדשת כלה, וצריך לאעלא לה באצבעא דיללה, דאיהו דיוקנא דאת ו', ואתעיבית ז', וצריך תרין סח דין דאיבון לקל לה ה, וכד איה טבעת ברישא דאצבעא ואתעיבית ז', בההוא זמנא צריך לברכა לה בשבע ברכאן דירתא כלה.

בההוא זמנא דמתיחדין ישקני מפשיקות פיהו (שיר א), מאי בשיקות פיהו, תרין שפווון דיליה ותרין דיללה, איבון ארבע גדיםין דהיון, דאטמר בהון (יחזקאל א) וארבע בנים לאות מהן, וכד אתכלילן תרין אנפין דיליה ותרין דיללה, וארבע דרוועין דתרויהו, אטמר בהון (שם) וארבע פנים לאות, וארבע בנים לאות מהם, וaina ארבע אנפין יהו"ה, ארבע גדיםין אדב"י, בחבורה חדא יאהדונה".

כד מתחברן אתוון אקרי חשמל, להיות אש ממלאן, זמגין חשות, זמגין ממילות, ובгинיהו אטמר גדול העוגה אמן יותר מן המברך, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמניא אתוון בחדא.

איבון ארבע היון, וaina אריה שור נשר אדם, אריה מקבל עליה יי' במוחא, ובזמן דאיהו בימינא דאטמר ביה (שם) ופנוי אריה אל הימין לאربعת,

הרוצה להחפם ידרים, שור לשמאלא לקבל לבא, ה' הַבָּל בְּלֹבָא, תמן ה' (איוב לו כב) מִצְפֵּן זֶה בְּיַאֲתָה, בְּהַהוּא זֶמֶן אֲדַיָּה ה' בְּלֹבָא, הרוצה להעשיר יצפין.

י"ה דחילו ורחלימו, אבא ואימה, דרוועא ימינה ושמאלא, ויעבר חסד וגבורת, דסלקין לחשבן ע"ב תיבין, ורייזו אתוון דע"ב שמהן, ודא רזא דויעבר עיבור כלל פרוייהו.

ו' דא אוריתא דשריא בפומא, וברוחא דפומה פרחת על גשר, דגשרא איהו חוטמא, טריין גדרוי דיליה טריין שפוען, ועליה אטמר (קהלת יב) כי עוף השמים يولיך את הקול ובועל כנפים יגיד דבר, ודא עמודא דאמצעיתא, דחכמה וbijga אינון בסתרות במוחא ולדא ברחלימו ו Dichilgo, ואורייתא בלא דחילו ורחלימו לא פרחת לעילא, וכתר בהה תליעין בני חי ומזוגי, דאיהו מזלא דבליהו, ואיהו לא תליא במזלא, ו בגין דא אוקמוهو בני חי ומזוגי לאו בזכותא תליא מלטה, אלא במזלא תליא מלטה, דחסד איהו זכותא.

ה' זעירא דמות אדם, בה אשתלים יהוה, והיא מלכotta קדישא, איהי מצוה, עשיית פקידין, דאיהי שריא ברמ"ח אברים, ותורה ומץוה עליהו

אָתָּמֶר (דברים כט כח) וְהַגְּלֹות לְגֻנוֹ, וְמִצְוָה בְּלֹא דְחִילֵוֹ וְרַחֲימָו לֹא יַכְילֶת לְסַלְקָא וְלִמְיַקְםָ קָדָם יְיָה. אַיִּהְיָה בְּלֹא דְכָלָא, וְעַל כֹּלֶא אַדְמָם, יוֹד הַ"א וְאוֹזֶה, הַ"א, דָא מַחְשָׁבָה, דְסַלִּיק כֹּלֶא עַד אֵין סָוף, בְּמַלְכָותָא אֲשֶׁתְלִים כֹּלֶא עַיְלָא וְתַפְתָּא.

וְאַיִּהְיָה בְּלֹא מִאַרְבָּע פְּרַשְׁׂיִין דְקָרִיאָת שְׁמָע, דְאַיְנוֹן רַמְ"ח תִּבְינֵן עַם אֵל מֶלֶךְ גָּאָמָן, וּבָגִין דָלָא יַעֲבֹדוּן הַפְּסָקָה תִּקְיַנוּ לְמַהְדר שְׁלִיחָא דְצִבּוֹרָא יְיָי' אֱלֹהִיכְמָם אָמָת, וּכְדִי שְׂרָאֵל אָמְרִין שְׁמָע, מִאַרְיִ חִיוּוֹן שְׁמַטְיִין גְּדֹפְיָהוּ, בָּאָנוּ אַתָּר, בְּכָנְפִי מִצְוָה דְאָתָּמֶר בְּהַוּן (דברים כב יב) עַל אַרְבָּע פְּנִיפות כְּסִוְתָּךְ אֲשֶׁר תִּכְסֵּה בָּה, דְאַיְהוּ בְּגֻוּנָא דְמַעַיל הַאֲפֹוד, דְפַעֲמוֹנִים וְרַמוֹנִים אַיְנוֹן לְקַבֵּל חָלִיָּן וּקְשָׁרִין, שׂוֹלֵי הַמַּעַיל אַיְנוֹן לְקַבֵּל כְּנָפִי מִצְוָה.

וְאַיְנוֹן הַ' קְשָׁרִין, לְקַבֵּל שְׁמָע יִשְׂרָאֵל יְיָי' אֱלֹהִינָּנוּ יְיָי' (דברים ו ד), דְאַיְנוֹן לְקַבֵּל הַ' נִימֵין דְכָנָור דְדוֹד דְהִיה מְנַגֵּן מְאַלְיוֹ, יְיָג חָלִיָּן בְּחַשְׁבָ"ן אָחָד, דְקָלָא דְגֻוּנָא סְלָקָא בְּאָחָד, וְדָא חַ"י בֵּין חָלִיָּן וּקְשָׁרִין, לְכָל סְטָר, סְלָקִין ע"ב, וְדָא אַיְהוּ וְהַוּכָן בְּחַסְד כְּפָ"א (ישעה טז ח), חַסְד ע"ב, כָּל מְאַן דְאַתְעַטָּף בְּעַטְוֹפָא דְמִצְוָה, בְּאַלוּ אַתָּקִין פְּרִסְיִיה לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא,

ואינוןiahדונה", לכל חד ארבע אנטפין וארבע גדרפין סלקין ס"ד, ותמניא אתווןiahדונה", סלקין ע"ב, וכגבי מצוה (דף כו נ"א) אוֹלְפִין רזא, דאיןון ח' חוטין לכל סטר, לקבל ארבע אנטפין וארבע גדרפין בכל חייה, ובחשבן זעיר דחנוך א"ז איהו שד", איז ישיר בכל אחר, ואמרו מארי מתניתין, כל מאן דפחהית לא יפחota משבע, וכל מאן דאוסיפה לא יוסיפה על י"ג, ואינון שבע לקבל שבע ימי בראשית, דרמייזין לשבע שמון אbagית"ץ וכו', ועליהו אמר (ישעה ו) שרפאים עומדים ממועל לו שש כבפים שש כנפים לאחד, דב hon פרחת צלוותא לעילא, ואונון תפן מ"ב, לקבל מ"ב אזכורות דאיןון בתפלין הדיד ותפלין דרישא, ועליהו אמר (דברים כח י) וראו הכל עמי הארץ כי שם יי' וכו'.

ואינון תכשיטין דכלה, תפליין דרישא עטרת זהב ברישא דכלה, ותפלין הדיד טבעת דדרועא, הא כלה מתתקנא בתכשיטין דילה, צרייך לקרה לחתן דילה, הדא הוא דכתיב (שם ו) שמע ישראל, והא איןון בחופה, צריכין עמא קדיشا למייקם בעמידה קדמיהון, עם חנון, לברכא לון בשבע ברכאו, ולקדשה החתן לכלה בקדמיה באקדושין, ובעמדם עמא קדיشا וחנון

**לברכה לוֹן, חיוֹן קדישין דהוו מנגנין בגדר פיהו
תרפינה בנטפיהן.**

ש של תפליין דא אימא עלאה, עלה אטמר (שם כח י)
ויראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עלייך ויראו
מפה, שיין סליק אתווי שס', ה' דיד בהה שס'ה,
ורמ"ח פקנדיין דכליין ברמ"ח תיבין בקריאת שמע
בארבע פרשין, הא פרי"ג, עלייהו אטמר (שמות ג טו) זה
שמי לעלם וזה זכרى לדור דור, שמ"י עם י"ה שס'ה,
זכר"י עם ו"ה רמ"ח, וכלה תרי"ג, אוריתא איה שמא
דקודשא ברייך הוּא.

וועוד ציצית איה כרסיא, תפליין קודשא ברייך הוּא
דבוחית על כרסיא, דקראן ליה בקריאת שמע,
הא קודשא ברייך הוּא יתיב על כרסיא, צריכין למייקם
בגיניה בצלותא דעתמידה, תלת חיילין דילה אתיין
בזמירות שירות ותושבות.

בההוא זמנא דאיהו על כרסיה, מה אמרין אל מלך
יושב על כסא רחמים ומתקהג בחסידות, הא
תקונא איה לגביו צדיקים גמורים, דמתקנין כרסיא
לקודשא ברייך הוּא בצדיכת, ונתהיין ליה בתפלין,
וקיימין קדמוהי בצלותא, לבוגנים ציצית ותפלין
איןון פשור לעול ובחמור למשاوي, ובשבט אטמר בהון

(שמות כג יב) **למען יגוח שורך ויחמוץך, לרשותם איןון קשורך לכל מקטרגין דלהון, דהכי איןון עשרה כתריין תתאין, דהא דא לקלבל דא ברא קודשא בריך הוא, אבל כתריין תתайн איןון קליפין לגבי כתריין עלאין, דמתלבשין בהון עשר אתוון בצלותא, למחיי כפויין תחותמי כתריין תתайн.**

ובזמנא צדיקיא מתקניון בכונפי מצוה ובחפליין, אטכפיין תחותמייו כתריין תתайн, בההוא זמנא יעול מלפआ בהיכליה דאייהו אדנ"י, געוננא דאiahdonah", הא מלפआ בהיכליה, מאן דבעי למשאל שאלתוין יעול, ובגין דא (תהלים נא יז) אדנ"י שפטית תפתח, בתלת קדמאין יסדר בר נש שבחוין, בעבדא דמסדר שבחוין קדם רביה, דאלין תלת כתביין כל זכוון, ותלת בתראין חתמין, ובגין דא צריך בר נש למחיי בהון בעבדא דמקבל פרס מרבייה והליך ליה, דתמן אייה בית קבoil חותמא דקשורה ואיה מלכותא קדיישא.

באמציאות צריך למשאל, דתמן ו' ו', חד מאירי כתיבה וחד מאירי חתימה, ואיבון ו' עלאה ו' תפאה, כלילן תריין עשר פרקיין, תלת קדמאין רישא

וַתַּרְיֵין דְּרוֹעֵין, תַּלְתָּ בַּתְּרָאֵין גּוֹפָא וַתַּרְיֵין שְׂוֹקִין, הֲא
אַתְּפַטֵּר מַמְלָכָא, בְּגַיִן דָּא צְרִיךְ לְמִיחָב תַּלְתָּ פְּסִיעָן
לְאַחֲרָא, וַרְזָא דְמַלָּה (בראשית מט לג) וַיַּאֲסֻף רְגָלִיו אֶל
הַמֶּתֶה: